ایران ورزشی

روزنامه ورزشی صبح ایران ■ صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی ■ تلفن: ۱۴ ـ ۸۸۵۰۴۱۱۳ ■ نمابر: ۸۴۷۱۱۱۷۳ ■
سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ـ ۸۸۵۰۱۳۰۰ ـ۸۸۷۴۶۵۸۳ ■ انتشارات: ۵ و ۸۸۵۴۸۸۹۲ ■ امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰ ـ ۸۸۵۲۱۹۵۴ ■
نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸ / صندوق پستی ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ ■ چاپ: ایرانیان

@iranvarzeshii پنجشنبه ۷ بهمن ۱۴۰۰- شماره ۶۹۶۱

نظر خود را به این شماره پیامک کنید 13 12 45 3000

WWW.INN.IR

info@inn.ir

سوژه روز

رؤیا علیه انتحار

آیسان سعیدی - عراق را شاید هیچگاه اینگونه ندیده بودیم. تیمی لبالب از ستاره‌های ریز و درشت که درون زمین هیچ شباهتی به یک کلونی پرستاره ندارد. آنها پیش از آغاز مرحله نهایی انتخابی جام جهانی، در کنار ایران و کره مهم‌ترین مدعیان صعود از گروه A بودند اما آنچه در دور رفت اتفاق افتاد، هیچ شباهتی به این پیش‌بینی‌ها نداشت. شیرهای بین‌النهرین با یک ادووکات بزرگ بازی را شروع کردند تا بلکه به مدد تجربه و دانش این هلندی شهیر و نام آشنا بتوانند رؤیای دیرینه خود را تعبیر کنند اما دیک برای پیاده کردن فلسفه خود در عراق فرصتی نداشت. او در آستانه برگزاری رقابت‌ها روی نیمکت نشست و آشکارا با تیمش بیگانه بود. اتفاقی که سبب شد تا عراق بدترین نتایج خود را در دور رفت کسب کند. ادووکات و عراق هرگز به نقطه رستگاری نرسیدند تا مربی هلندی تیمش را در میانه راه رها کند و با یک کارنامه تاریک به هلند بازگردد. عراقی‌ها حالا و در دور برگشت چیزی برای از دست دادن ندارند. آنها برای زنده نگاه داشتن شانس صعود خود باید همه رقبا از جمله ایران و کره، دو شانس اصلی صعود را شکست بدهند؛ آنچه برای تیم فعلی عراق دور از دسترس می‌نماید. با وجود این، بازی انتحاری عراق را نباید دست‌کم گرفت. برای آنها هر بازی یک فینال است؛ درست از همین امروز و مقابل ایران.

گزارش یک

آرمن ساروخانیان

از ورزشگاه ژفره گیشار تا آزادی

پتروویچ، رقیب قدیمی تیم ملی

۱

۲۴ سال قبل پتروویچ در ورزشگاه «ژفره گیشار» بازیکن اصلی یوگسلاوی مقابل ایران بود و تیمش با ضربه ایستگاهی میهایلوویچ توانست اولین بازی جام جهانی ۱۹۹۸ را با پیروزی به پایان برساند. تقدیر پتروویچ را دوباره روبه‌روی فوتبال ایران قرار داده، ولی این بار به عنوان سرمربی عراق در ورزشگاه آزادی مأموریت خیلی سختی دارد.

مربی مونته‌نگرویی در بازی رفت، کنار دیک ادووکات شاهد شکست سه بر صفر عراق به ایران بود. مربی مشهور هلندی نتوانست تحولی را که فدراسیون فوتبال عراق انتظار داشت به وجود آورد و پس از دو تساوی و چهار شکست که شانس صعود این تیم را از بین برد، کنار رفت. پتروویچ اما در این تیم باقی ماند و در قامت سرمربی جدید مأموریت دارد حداقل رتبه سوم و صعود به پلی‌آف را تضمین کند.

بیشتر دوران مربیگری پتروویچ در هلند بوده و سابقه دستیاری هیدینک و ادووکات را دارد. او همچنین مدت کوتاهی به عنوان دستیار روی نیمکت وستهم نشسته.

پتروویچ اعتبار و شهرت ادووکات را ندارد، ولی فدراسیون فوتبال عراق نمی‌توانست هزینه بالای استخدام یک مربی مشهور دیگر را بپذیرد و ترجیح داد با او ادامه دهد. اولین تجربه این مربی با تیم ملی عراق در «جام عرب» بود که پایان چندان خوشی نداشت و این تیم با دو تساوی مقابل عمان و بحرین و شکست به قطر نتوانست از گروهش صعود کند.

با این حال پتروویچ در همین جام رفتاری جنجالی داشت که نشان داد برای هدایت تیم پرحاشیه‌ای مثل عراق شخصیت مناسبی دارد. عراق در بازی با عمان تا ثانیه‌های پایانی از حریفش عقب بود که یک ضربه پنالتی به نفع این تیم اعلام شد. ایمن حسین پنالتی را از دست داد، ولی داور دستور داد ضربه تجدید شود. مهاجم عراق می‌خواست برای دومین بار بختش را آزمایش کند که پتروویچ به داخل زمین دوید و او را از زدن دوباره پنالتی منع کرد. مداخله غیرعادی این مربی جواب داد و حسن عبدالکریم ضربه تکراری را وارد دروازه کرد. البته او بعداً در رختکن تلاش کرد که از ایمن حسین دلجویی کند. در ویدیویی که فدراسیون فوتبال عراق بعد از بازی منتشر کرد، این مربی از مهاجم تیمش عذرخواست و مدعی شد که به خاطر حساسیت بازی چنین رفتاری کرده است.

پتروویچ در این مدت کوتاه تلاش کرده بازیکنان جوانی را به تیمش تزریق کند و مأموریت دارد از این نسل جدید که ستاره‌شان «زیدان اقبال»، پدیده منچستریونایتد است، تیمی مدعی در قاره بسازد. چهار بازی باقی‌مانده در مقدماتی جام جهانی ثابت می‌کند که پتروویچ انتخاب مناسبی برای این پروژه است یا فدراسیون عراق مجبور خواهد شد سراغ نام جدیدی برود.

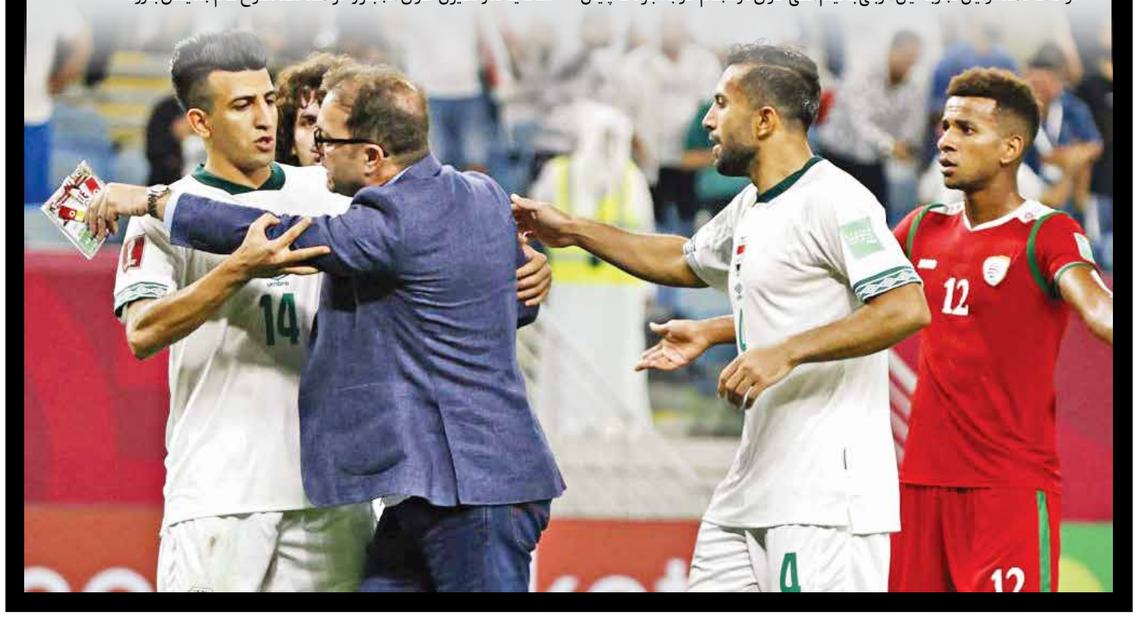

پنالتی

مازیار گیلکان

ایران – عراق بازی کلاسیک آسیا

۲

عراق در راه جام جهانی قطر به شکل غیرمنتظره‌ای ناکام بود. عراق رایکی از حریفان سرسخت در راه جام جهانی و در گروه A تصور می‌کردیم اما این تیم همه کارکرد تا نشانی از فوتبال خودش نداشته باشد.

فوتبال عراق حتی در بحرانی‌ترین اوضاع سیاسی و اقتصادی این کشور، تیم جدی، بزرگ و مدعی داشت اما تیمی را که در راه جام جهانی دیدیم، انگار نه انگار که از دل فوتبال عراق بیرون آمده است. آنها حتی در چند بازی، نمایشی بی‌انگیزه ارائه کردند، از جمله مقابل ایران در دور رفت.

اما آیا آنها می‌توانند در دور برگشت جبران کنند؟ عراق خوش‌اقبال است که در بازی امروز مقابل ایران، حریفی دارد که بسیاری از ستاره‌هایش را از دست داده است اما آنها می‌دانند که تیم پرستاره ایران برای پیروزی به اندازه کافی بازیکن جانشین باکیفیت دارد.

عراق نیز گرفتار موضوع کرونا و خستگی لژیونرهاست و این نکته حریف ایران را نیز تضعیف کرده است.

برای عراق جبران امتیازات سخت است. حتی اگر عراقی‌ها در تهران یک امتیاز بگیرند، بازهم برای بازگشت به کورس صعود کار سختی پیش رو دارند، چون فاصله امتیازشان با ایران و کره‌جنوبی زیاد است.

فراموش نکنیم که عراق همیشه یکی از تیم‌های خوش‌فرم آسیا بوده است؛ تیمی پر از استعدادهای بزرگ با فوتبالی پرخون و جدی و محکم.

بازی امروز ایران - عراق از بازی‌های کلاسیک و جذاب آسیاست، کاش کرونا نبود و هر دو تیم با تمام ستاره‌ها در زمین حاضر می‌شدند.

تک به تک

میعاد نیک

عراق در اندیشه خرق عادت

چنگ‌اندازی یک گربه

۳

جدال بزرگ عصر امروز بیشتر از چیزی که فکرش را می‌کنیم برای رقیب گربه سیاه‌مان اهمیت دارد. هر چند که تیم ملی ایران با عملکرد مناسب و نتایج کم‌نقص خود توانسته خیال هواداران را تا حد زیادی از صعود به جام جهانی قطر طی یک یا دو بازی آتی مطمئن کند، اما این اتمسفر اصلاً در اردوگاه رقیب موجود نیست و تمام داشته و نداشته عراقی‌ها باید برای حفظ ریشه‌های ضعیف امید، مقابل شاگردان دراگان اسکوچیچ به زمین استادیوم آزادی منتقل شود. ساکنان بین‌النهرین که در این مسیر سخت و طاقت‌فرسا از سرچکوکاتانچ گذشتند و ادوکات هم نتوانست کاری برای‌شان از پیش ببرد، حالا با پتروویچ به عنوان سرمربی موقت به خلق یک معجزه چشم دارند؛ به خرق عادت.

هیمنه مهیب عراقی‌ها برای ملی‌پوشان فوتبال ایران دیگر فروریخته و کسب چندین پیروزی پیاپی برابر سبزپوشان، بار روانی را برای فوتبال ایران کم کرده اما یادمان نرود که عراقی‌ها واقعاً این بار چیزی برای از دست دادن ندارند و به انتحاری‌ترین شیوه ممکن مقابل‌مان خواهند ایستاد. رقیب دندان‌گیر همیشگی فوتبال ایران این بار در موضع ضعف وارد تهران شده و گیر انداختن گربه‌ای در گوشه اتاق، شاید به چنگ‌اندازی او بینجامد.

نفر به نفر

سام ستارزاده

ستاره‌های نونوار در کلونی عراق

آزادی، نقطه شروع نسل طلایی «اسود الرافدین»

۴

نتیجه رویارویی امروز عصر ما با شیرهای بین‌النهرین هر چند برای ما به احتمال بالا یک جشن صعود شیرین خواهد بود، اما برای تیم رقیب نیز فارغ از نتیجه، می‌تواند آغاز نسلی پرماجرا و تاریخ‌ساز باشد. عراقی‌ها نه در دور سوم مقدماتی جام جهانی و نه در تورنمنت عرب‌کاپ، نتوانستند انتظارات فوتبال دوستان‌شان را برآورده کنند و با سیل انتقادات فنی روبه‌رو شدند. آنها حتی برای راهیابی غیرمستقیم به مسابقات قطر، راه بسیار پرپیچ و خمی در اختیار دارند که شاید در آن به سرانجام نرسند؛ اما پتروویچ با اضافه کردن جوانان آتیه‌دار لیگ عراق و دورگه‌های مستعد این کشور، شروع به ساختن تیمی کرده که احتمالاً طی ۴ سال آتی احترام زیادی را در فوتبال غرب آسیا خواهد خرید. زیدان اقبال که در ۱۸ سالگی برای شیاطین سرخ منچستر به میدان رفت، تنها یکی از نام‌های جذاب لیست جدید اسود الرافدین است. یک پست جلوتر از او، علی الحمادی ۱۹ ساله که در سطح سوم لیگ انگلیس حضور دارد، خط آتش عراقی‌ها را می‌تواند شعله‌ور سازد. مهند جهاز (پنجمین پاسور برتر لیگ سوئد) و امیر العماری که به تازگی به تیم هشتم لیگ این کشور (گوته‌بورگ) پیوسته، دورگه‌های جدیدی هستند که تجربه بین‌المللی‌شان می‌تواند همان تأثیری را در رقیب امروزمان بگذارد که روزگاری حضور اشکان دژاگه و رضا قوچان‌نژاد در تیم ملی ما گذاشت. عراق امروز می‌تواند زهردارتر و چغرتر از دو عراق قبلی باشد که یوزهای ایرانی با هدایت دراگان اسکوچیچ زانویشان را به خاک مالیدند. امروز روز غفلت و دست‌کم گرفتن حریف نیست، که اگر باشد، شاید روز جشن صعود ما هم نباشد.

خبر

پیام رئیس جمهور به اردوی تیم ملی فوتبال

در اولین فرصت بعد از پیروزی همدیگر را ملاقات خواهیم کرد

فدراسیون فوتبال اعلام کرد دیروز نماینده ویژه رئیس‌جمهور پیام خدا قوت و آرزوی موفقیت را به بازیکنان تیم ملی فوتبال رساند و گفت که رئیس جمهور قصد حضور در کمپ تیم‌های ملی را داشت اما پس از مشورت با تیم‌های پزشکی و رعایت ملاحظات کرونایی تیم ملی، حضور در جمع بازیکنان را به پس از مسابقه واگذار کرد.

به گزارش ایرنا، متن پیام رئیس جمهوری به شرح زیر است.

فرزندان برومندم؛

مایل بودم در جمع شما حضور پیدا کنم و از نزدیک و بی‌واسطه، با شما به گفت‌وگو بنشینم و خدا قوت بگویم اما به دلیل پروتکل‌های قرنطینه‌ای کرونا و شرایط پیش روی شما، این امر محقق نشد.

عرصه فوتبال تنها مجال رقابت جسمانی و آمادگی فنی نیست. آنچه من از رفتار شما در مسابقات گذشته‌تان دیده‌ام، تبلور اخلاق و جوانمردی شما عزیزان بوده است. از اینکه کشور عزیزمان را در عرصه‌های جهانی و بین‌المللی نمایندگی می‌کنید، خرسندم و به شما می‌بالم.

فارغ از نتیجه، که ان‌شاا... پیروز میدان خواهید بود، حضورتان مایه افتخار کشور است و با یک بازی جوانمردانه و به یاد ماندنی، شادی را برای مردم عزیزمان به ارمغان می‌آورید. دعای خیر اینجانب و مردم همراه شماست. سلامت، عزت و سربلندی شما را از خدای منان مسألت دارم.

خدایار و دست حق به همراهتان.

مصاحبه

ناصر قراگزلو

بزرگترین سورپرایز بازی حضور تماشاگران در بازی مقابل عراق است

دعوت به تیم ملی، مزد تلاشم در پرسپولیس بود

دعوت به تیم ملی گرفتم.

اما در تیم ملی به نظر کار سختی برای بازی کردن و حضور در ترکیب تیم داری؟

مهم این است که در اردوی تیم ملی حضور یافته‌ام و توسط مربی تیم ملی در جمع بازیکنان ملی‌پوش کشورمان حاضر شده‌ام که این امر افتخار بزرگی است. در خصوص بازی کردنم هم باید بگویم تابع سرمربی تیم ملی هستم. چه یک دقیقه بازی کنم و چه نود دقیقه، در هر صورت این امر بستگی به نظر کادر فنی دارد.

در خصوص بازی تیم کشورمان مقابل تیم ملی عراق با وجود غیبت چند بازیکن کلیدی‌مان چه نظری داری؟

تیم ملی ما واقعاً بازیکنان خیلی خوبی دارد و با وجود نقش بازیکنان غایب، فکر می‌کنم تیم ملی بازیکنان زیادی دارد که همگی‌شان می‌توانند بهترین نمایش را ارائه دهند. در هر شرایطی اعتقاد دارم که تیم ملی ایران خیلی قوی است و بی‌جهت تیم اول آسیا نشده است. از همین رو هر بازیکنی که در ترکیب تیم ملی کشورمان به بازی برود، بدون شک بهترین نمایش خودش را ارائه خواهد داد. جدا از مسائل فنی که در تیم ملی به بهترین شکل ممکن وجود دارد، جو خیلی خوبی در تیم حاکم است به شکلی که عزم و اراده بالا برای صعود، یک لحظه از ذهن بازیکنان خارج نمی‌شود.

در رابطه با حضور تماشاگران که بعد از مدت‌ها در استادیوم آنها را خواهیم دید، چه صحبتی داری؟

حضور تماشاگران بزرگترین سورپرایز بازی‌مان مقابل عراق است و با انرژی مثبتی که آنها به بازیکنان‌مان می‌دهند، اطمینان دارم با ارائه یک بازی خوب تیم عراق را شکست داده و با تماشاگران‌مان جشن صعود می‌گیریم.

یادداشت

فرشاد کاس‌نژاد

خلق کننده بزرگ‌ترین بدهی‌ها، بزرگ‌ترین منتقد بدهی‌ها

گل‌محمدی در دو نقش

استعفای یحیی گل‌محمدی در اعتراض به پرداخت نشدن ۱۵ درصد از اقساط دستمزدها در پرسپولیس اگرچه نمایشی برای فشار به مدیریت باشگاه است تا بی‌تعهدی مالی مرسوم را در این مقطع پایان دهد، اما چه به جدایی واقعی گل‌محمدی منجر شود و چه احتمال بازگشت او به تیم پس از پرداخت مطالبات بازیکنان و مربیان را نزدیک به واقعیت بدانیم، یادآور چند موضوع است که بلبشوی اقتصادی در باشگاهداری ایرانی را تصویر می‌کند.

یحیی گل‌محمدی احتمالا گران‌ترین مربی لیگ برتر است، اما باشگاه پیشین او (شهرخودرو) ورشکسته شده و حتی قادر به دریافت حقوق خود از انتقال گل‌محمدی به پرسپولیس نیست. حتی نمی‌دانیم اسمش شهرخودرو است یا پدیده؛ در میانه بحران مالی و مالکیت. باشگاه جدید گل‌محمدی (پرسپولیس) نیز از بدهکارترین تیم‌های لیگ برتر است. انبوهی از این بدهی با جدایی گابریل کالدرون و قرارداد با گل‌محمدی ساخته شد. پرسپولیس تمام دستمزد کالدرون را پرداخت کرد اما از او فقط نیم فصل بهره برد و با خرید گل‌محمدی میلیاردها و میلیاردها بدهکار شد؛ هم به کالدرون، هم به باشگاه مبدأ گل‌محمدی.

گران‌ترین مربی ایران خلق ثروت و درآمد نمی‌کند، بلکه با خلق بدهی به این موقعیت و قیمت رسیده است. این از عجایب اقتصادی در فوتبال ایران است اما این روند آنچنان در باشگاهداری ایرانی عادی‌سازی شده که هیچ‌کس نقد و اعتراضی به آن ندارد، بلکه خود گل‌محمدی چهره معترض جریان است و حتی در اعتراض به بحران مالی باشگاه استعفای تهدیدکننده می‌دهد؛ یک وارونگی عادی. او دو نقش دارد، هم خلق‌کننده بزرگ‌ترین بدهی‌هاست و هم بزرگ‌ترین منتقد بدهی‌ها.

مسأله اما یحیی گل‌محمدی نیست. او یک مربی است و صاحب این بازار کار در آشفته‌بازار اقتصادی فوتبال ایران است. اما باید با شکل‌دهندگان ساختار این روش و منش باشگاهداری به بحث نشست که با چه ساز و کار فرسوده و از بنیان معوجی، به چنین دستاوردهای خراب‌کارانه‌ای می‌رسد.

بیژن ذوالفقارنسب که از هیأت مدیره پرسپولیس استعفا داد، باوجود اینکه عمری را در ورزش گذرانده است، بی‌اطلاع از وضعیت امروز به نظر می‌رسید اما به هنگام استعفا عبارتی ساده و دقیق گفت: اینها پول می‌خواهند، من هم پولدار نیستم.

کار باشگاهداری در ایران به اینجا رسیده است که باید یک نفر با ثروتی باد آورده را پیدا کرد که وقتی سرگرم اختلاس است، ذره‌ای از آن حجم معاملات بیهوده و پربهره‌اش را خرج فوتبال کند یا کار را به مدیرانی سپرد که نهادهای صاحب فرصت‌های مشهور به رانت را مجبور به هزینه‌های بی‌بازگشت در فوتبال کند. این اسمش باشگاهداری است و کمتر کسی در جمع اهالی حرفه‌ای فوتبال اعتراضی به پا گرفتن و بادوام شدن این روش دارد.

پرسپولیس مجبور است به گل‌محمدی وعده بدهد که دستمزدها پرداخت می‌شود. مجبور است تن به خریدهای گزاف‌تر هم بدهد، مجبور است هر کاری برای ورشکستگی بیشتر انجام دهد اما یک بار خودش را مجبور نمی‌داند که از خودش بپرسد چرا همیشه بیش از توان واقعی اقتصادی خود قرارداد می‌بندد؟ هیچ‌کدام از خیل مدیران که به پرسپولیس - واستقلال و باشگاه‌های دیگر با ساختار مشابه - می‌آیند و می‌روند، حتی یک بار به تغییر روش فکر نمی‌کنند. علیه یکدیگر هم تندترین مواضع را دارند اما در روش کار دچار همدلی بیمارگونه‌ای هستند.

کاریکاتور

عمر ممانی

روز گذشته تولد ژوزه مورینیو بود. مردی که این روزها در رم حسابی تحت فشار است اما هنوز به جام‌هایی که اغلب در دهه گذشته به دست آورده می‌بالد. او یکی از شخصیت‌های منحصربه‌فرد فوتبال دنیاست که به حق لقب آقای خاص را یدک می‌کشد.

تیم ملی

عراق پس از ۵۹ ماه در تهران

عراقی‌ها در حالی برای برگزاری مسابقه انتخابی جام جهانی مسافر تهران شده‌اند که از آخرین حضورشان در کشورمان نزدیک به پنج سال می‌گذرد. تیم ملی عراق روزهای پایانی سال ۱۳۹۵ به تهران سفر کرد و بیست و هشتم اسفند ماه آن سال دیداری تدارکاتی با شاگردان کارلوس کی‌روش در ورزشگاه آزادی داشت که طبق توافق سرمربیان وقت دو تیم ایران و عراق، پشت درهای بسته برگزار شد و اجازه تصویربرداری از آن داده نشد. آن مسابقه با یک گل به سود عراقی‌ها تمام شد و کی‌روش در پایان بازی اعلام کرد این شکست کمک شایان توجهی به رفع نقاط ضعف ایران در آستانه جدال با قطر و چین در بیکارهای انتخابی جام جهانی ۲۰۱۸ می‌کند. اتفاقاً همین اتفاق هم افتاد و ما توانستیم هر دو بازی مورد نظر را با یک گل به سود خودمان تمام کنیم. حالا کاروان تیم ملی عراق پس از ۵۹ ماه دوباره مسافر تهران شده و امیدواریم این بار با دستان کاملاً خالی کشورمان را ترک کند. البته ایران و عراق طی این پنج سال بارها با یکدیگر بازی کرده‌اند ولی هیچکدام از این مسابقات در تهران نبوده است.

پاداش صعود تیم ملی به همه می‌رسد

حتی خط خورده‌ها هم جایزه می‌گیرند

تمام بازیکنان تیم ملی پاداش راهیابی به جام جهانی را دریافت خواهند کرد. ما در آستانه راهیابی به جام جهانی قطر هستیم و وعده اهدای پاداش ویژه به بازیکنان داده شده است. این جایزه متعلق به همه نفرات است و تفاوتی میان بازیکنان حاضر در میدان، نفرات ذخیره و حتی آنهایی که قبل از مسابقه از فهرست خط می‌خورند، وجود ندارد. طبق قاعده‌ای که قرار است رعایت شود، پاداش صعود تیم ملی به همه بازیکنان می‌رسد و آن نفراتی که شب قبل از مسابقه با عراق و امارات از فهرست کنار گذاشته می‌شوند نیز مشمول پاداش خواهند شد؛ اصلاً این طوری نیست که فقط بازیکنان اصلی و نیمکت‌نشینان در این دو مسابقه جایزه دریافت کنند. در مورد شکل و میزان پاداش صعود به جام جهانی هنوز اطلاع‌رسانی دقیقی صورت نگرفته است ولی مدیران ارشد فدراسیون تأکید دارند جایزه‌ای ویژه در نظر گرفته شده است و با کمک هیأت دولت زمینه برای پرداخت آن محقق خواهد شد. این مسأله روز سه‌شنبه در اردو به اطلاع بازیکنان هم رسید.

تنیس

مدودف برنده بهترین مسابقه اوپن استرالیا ۲۰۲۲

شب گذشته در ملبورن استرالیا غوغایی برپا بود. آخرین مسابقه یک‌چهارم نهایی استرالیا اوپن در استادیوم رود لور آرنا در حال برگزاری بود و مسابقه تا ۳۰ دقیقه بامداد به وقت ملبورن (۵ عصر تهران) طول کشید.

دنیل مدودف، شانس اول قهرمانی مسابقات امسال در عین ناباوری دو ست اول را به تنیسور ۲۱ ساله کانادایی واگذار کرده بود. به اوژه الیاسیم که نشان داد در آینده حرف‌های زیادی برای گفتن دارد. او ۲ ست اول را با قدرت هرچه تمام‌تر شروع کرد و مدودف را در آستانه حذف قرار داد. ست سوم اما برای تنیسور روس خوش‌یمن بود. شاید باران هم بی‌تأثیر نبود. چند دقیقه‌ای بازی متوقف شد تا سقف ورزشگاه بسته شود. در پایان بازی مدودف این وقفه را به نفع خودش توصیف کرد و گفت آنجا موفق شد از لحاظ روحی به بازی برگردد.

مدودف که ست اول را ۷-۶ و ست دوم را ۶-۳ باخته بود، ست سوم و چهارم را ۷-۶ و ۷-۵ برد تا کار به ست پنجم بکشد. ستی که خیلی زود موفق شد رقیب کانادایی را بریک کند و به پیروزی در این ماراتن سخت نزدیک شود. در نهایت تنیسور روس به نیمه‌نهایی رسید تا جمعه با سیتسیپاس روبه رو شود.

ناحیه زرد

کاپیتان رئال مادرید کنار همسرش در خیابان‌های رم

در این روزها که تعطیلات بازی‌های باشگاهی فرا رسیده است، بازیکنان و ستاره‌های مختلف تیم‌های اروپایی برای تعطیلاتی کوتاه مدت راهی نقاط مختلفی شده‌اند و از سویی برخی دیگر خود را برای اضافه شدن به اردوی تیم ملی آماده می‌کنند.

یکی از آنهایی که تعطیلات را انتخاب کرده مارسلو است. مدافع برزیلی در سال ۲۰۰۸ با کلاریس آلوز ازدواج کرده است و اکنون به همراه او راهی شهر رم، پایتخت کشور ایتالیا شده است و در خیابان‌های این شهر یک عکس سلفی در کنار همسر خود گرفته است و آن عکس را در صفحه شخصی خود در شبکه اجتماعی اینستاگرام منتشر کرده است.

حادثه

کرونا، ورزشکار مخالف واکسیناسیون را به کام مرگ کشاند

برنده مدال طلای ژیمناستیک المپیک ۲۰۰۰ سیدنی در ۵۱ سالگی بعد از بیش از یک ماه مبارزه با کووید ۱۹ جان خود را در بیمارستان از دست داد. مرگ سیلوستر سولانی اتفاق تلخی در ورزش این کشور بود طوری که ویکتور اوربان نخست‌وزیر مجارستان، جزو کسانی بود که با خانواده سیلوستر همدردی کرد و یاد این ورزشکار محبوب را گرامی داشت. سولانی جزو کسانی بود که پیش از این در مکان‌های عمومی از بدبینی خود به واکسن‌های کرونا حرف زده بود. این ورزشکار مجارستانی از یک ماه و نیم پیش در بیمارستان در بخش مراقبت‌های ویژه بستری بود و دوستان، خانواده و هوادارانش برای بهبود هرچه سریعتر او دعا می‌کردند. رسانه‌های مجارستانی با ذکر این نکته نوشتند که او یک دوز واکسن کرونا را دو هفته قبل از این اتفاق تزریق کرده است. پزشکان در این مدت از دستگاه ونتیلاتور و ریه آهنی برای بهبود شرایط تنفسی این قهرمان جهان استفاده کردند تا زندگی او را نجات دهند، اما هیچکدام از این تدابیر پزشکی جواب نداد. نخست‌وزیر مجارستان در مورد مرگ این ورزشکار نوشت: «خدا به همراهت، قهرمان.» در فوتبال هم قبلاً کیمیش، ستاره بایرن مخالف واکسن بود و فقط پس از ابتلا به این ویروس مرگبار حاضر به پذیرش اشتباهش شد.